

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. L. Lupașco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, prin intermediul avocatului Canțer Serghei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service” împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva deciziei din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 decembrie 2013, SRL „Unic-Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea acelor administrative.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 06 noiembrie 2013 inspectorul superior al secției de reverificare și audit post-vămuire a Serviciului Vamal, Dumitrașcu Pavel, în urma controlului efectuat, a întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15. În urma controlului s-a constatat că, SRL „Unic-Service” a importat trei mijloace de transport cu destinație de aport la majorarea capitalului social al întreprinderii și care la momentul declarării a beneficiat de tratament tarifar favorabil. Serviciul Vamal a stabilit că înstrăinarea mijloacelor de transport contravine legislației vamale și a calculat obligațiuni vamale, inclusiv Taxa pe Valoare Adăugată în sumă de 191047,45 lei, taxa vamală în mărime de 19771,19 lei și penalitatea în mărime de 58882,84 lei.

Menționează reclamantul că, la 07 noiembrie 2013 Serviciul Vamal a expediat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale pentru cunoștință, pe care l-a recepționat la 11 noiembrie 2013. La 18 noiembrie 2013, reclamantul a depus contestație în privința procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale solicitând anularea acestuia ca fiind ilegal. La 22 noiembrie 2013 Serviciul Vamal a întocmit decizia de regularizare nr. 54, prin care a dispus încasarea sumei de 271226,28 lei, împotriva căreia la fel a depus contestație. La 11 decembrie 2013 Serviciul Vamal i-a comunicat că contestațiile au fost respinse.

Precizează reclamantul că, atât procesul-verbal de reverificare, cât și decizia de regularizare menționate supra sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece în opinia acestuia, a beneficiat în mod legal de facilitățile prevăzute de art. 103 alin. (1) pct. 23 al Codului

Fiscal, la importul mijloacelor de transport la data de 17.08.2007 (declarația vamală nr. 3019113543 și nr. 3019113547) și la 16 mai 2008 (declarația vamală nr. 301919710). Deci, prin vânzarea mijloacelor de transport importate în 2007 și 2008 nu s-a micșorat capitalul statutar al întreprinderii și nu a fost prejudiciat bugetul de stat, fiind achitată în acest sens Taxa pe Valoare Adăugată aferentă înstrăinării mijloacelor.

Consideră reclamantul că, a fost în drept să înstrăineze mijloacele de transport, iar organul vamal prin acțiunile de reverificare a declarațiilor vamale îi aduce atingere dreptului proprietate, deoarece prin decizia contestată s-a impus repetat achitarea Taxei pe Valoare Adăugată în sumă de 191047,45 lei. Prin urmare, încasarea de către Serviciul Vamal de la reclamant a Taxei pe Valoare Adăugată aferentă importului și a penalității pentru întârzierea achitării acesteia este neîntemeiată și constituie o încasare dublă a Taxei pe Valoare Adăugată pentru același obiect impozabil.

Solicită reclamantul anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15 din 06 noiembrie 2013 și a deciziei de regularizare nr. 54 din 22 noiembrie 2013 emise de Serviciul Vamal.

Prin hotărârea din 23 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău s-a admis acțiunea depusă de SRL „Unic-Service”; s-a anulat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15 din 06 noiembrie 2013 și decizia de regularizare nr. 54 din 22 noiembrie 2013 cu privire la încasarea de la SRL „Unic-Service” a drepturilor de import/export în sumă de 271226,28 lei și a penalității în mărime de 60407,64 lei, ca fiind ilegale.

Prin decizia din 04 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Serviciul Vamal, prin intermediul reprezentantului Tudor Balițchi, și s-a menținut hotărârea din 23 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Prin decizia din 13 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Serviciul Vamal; s-a casat decizia din 04 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit pricina spre rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Serviciul Vamal; s-a casat hotărârea din 23 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii înaintată de SRL „Unic-Service”, ca neîntemeiată.

La data de 01 decembrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, prin intermediul avocatului Canțer Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la judecarea pricinii a interpretat eronat legea.

Precizează recurentul că, fiind proprietar al unităților de transport importate, în mod incontestabil a avut dreptul la libera înstrăinare a acestora, iar acțiunile organului vamal legate de reverificarea declarațiilor vamale și stabilirea obligațiilor vamale urmează a fi apreciate ca o ingerință în dreptului de proprietate a SRL „Unic-Service”.

Declară recurentul că, după livrarea mijloacelor de transport a achitat taxa pe valoare adăugată la buget, însă necătând la acest fapt Serviciul Vamal prin procesul-

verbal nr. 15 din 06 noiembrie 2013 a dispus încasarea repetată de la SRL „Unic-Service” a taxei pe valoare adăugată în sumă de 191047,45 lei.

Declară recurentul că, punerea în circulație a mărfurilor fără permisiunea organului vamal se consideră o încălcare a reglementărilor vamale cu consecințele expus în Codul vamal, consecințe care nu admit de a impune persoanei vinovate dubla plată a taxei pe valoare adăugată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 noiembrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 25 noiembrie 2016, însă la materiale pricinii lipsește confirmarea recepționării de către recurent a deciziei contestate.

Astfel, Colegiul reține că, recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, prin intermediul avocatului Canțer Serghei, la 01 decembrie 2016, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, prin intermediul avocatului Canțer Serghei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, prin intermediul avocatului Canțer Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, prin intermediul avocatului Canțer Serghei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Unic-Service”, prin intermediul avocatului Canțer Serghei, împotriva deciziei din 08 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală